

Tatiana Konderak
Szkoła Języków Obcych „TINA”

Scenariusz zajęć z języka francuskiego do piosenki *Le clown*¹

LE CLOWN

*Avec mon gros nez tout rond,
Ma chemise, mon pantalon,
Mon joli chapeau melon,
Je saute au plafond,
Bing bong.*

*Avec ton gros nez tout rond,
Ta chemise, ton pantalon,
Ton joli chapeau melon,
Tu sautes au plafond,
Bing bong.*

*Avec son gros nez tout rond,
Sa chemise, son pantalon,
Son joli chapeau melon,
Il saute au plafond,
Bing bong.*

Temat: Le clown

I. Cele

A. Ogólne:

- osłuchanie uczniów z językiem francuskim;
- kształtowanie umiejętności aktywnego słuchania;
- rozwijanie sprawności rozumienia ze słuchu;

¹ J.Ch. Delbende, V. Heuze, *Le français en chantant*, Didier, Paris 1992.

Nauczanie języków obcych dzieci Teaching foreign language to children

---

- wdrażanie nowych słów w wypowiedź ustną;
- wyrabianie spostrzegawczości i umiejętności kojarzenia;
- utrwalenie poznanego słownictwa.

B. Operacyjne:

Uczeń:

- rozumie proste wypowiedzi nauczyciela;
- reaguje w sposób pokazujący zrozumienie poleceń;
- rozpoznaje i nazywa części garderoby i przedmioty występujące w piosence na podstawie zdjęć, ilustracji i rysunków;
- samodzielnie i ze zrozumieniem śpiewa piosenkę *Le clown*;
- używa nowo poznane słowa w grach i zabawach językowych;
- słucha ze zrozumieniem.

III. Metody pracy: bezpośrednie i percepcyjne (prezentacja materiału), TPR – metoda reagowania całym ciałem, audiolingwalne, komunikacyjne i aktywizujące, wykorzystanie elementów teatru i dramy (inscenizacja piosenki), gry i zabawy językowe.

IV. Formy pracy: praca z całą klasą, praca w grupach i parach, praca indywidualna.

V. Pomoce i środki dydaktyczne:

pluszowy clown;
kolorowa ilustracja piosenki;
płyta CD z nagraniem piosenki, magnetofon;
podwójny zestaw rysunków ilustrujących treść piosenki (jak do gry w memo);
pralka zrobiona z kartonowego pudełka;
sznurek i klamerki do wieszania prania;
czarodziejski woreczek;
duża, plastikowa kostka do gry;
karty z liczbami od 1 do 6;
ziarnka grochu lub inne drobne przedmioty (po 7 dla każdego dziecka);
kolorowe portrety 3 clownów: Pipo, Zipo i Aldo.

VI. Przebieg zajęć

Część I, wprowadzająca:

Nauczyciel wyciąga pluszowego clowna i przedstawia go dzieciom: *Il s'appelle LE CLOWN*. Następnie dzieci podają go sobie w kółeczko, witając się z nim. Każdy uczeń biorąc go do rąk, mówi: *Bonjour le clown!*

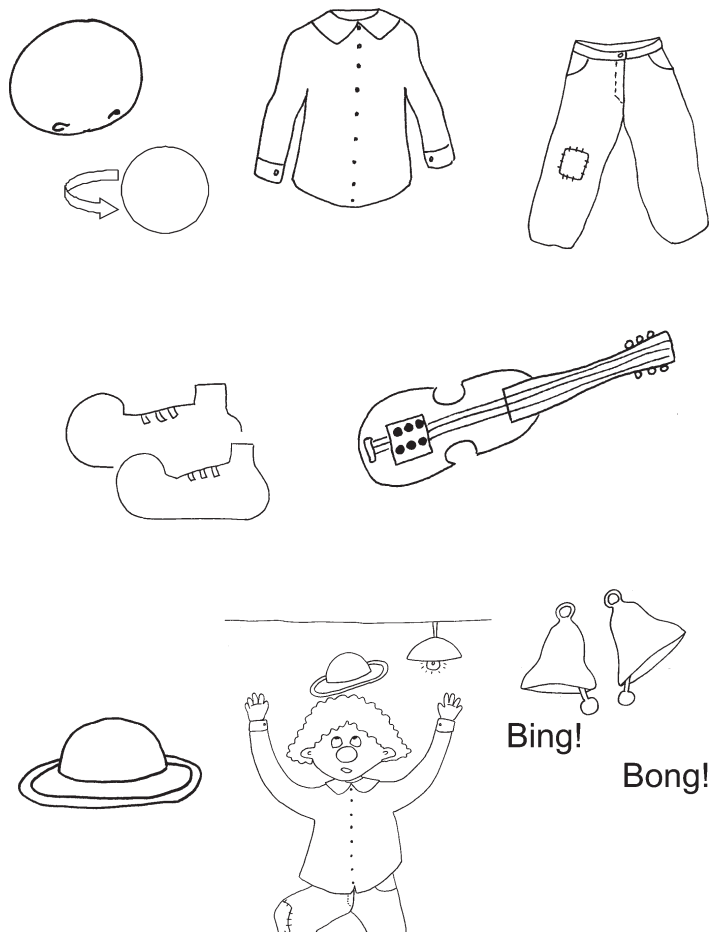
Nauczyciel pokazuje dzieciom ilustracje do nowej piosenki (Załącznik 1. *Le clown*) i pyta ich, jak myślą, o czym ona jest, po czym opowiada ją dzieciom po polsku.

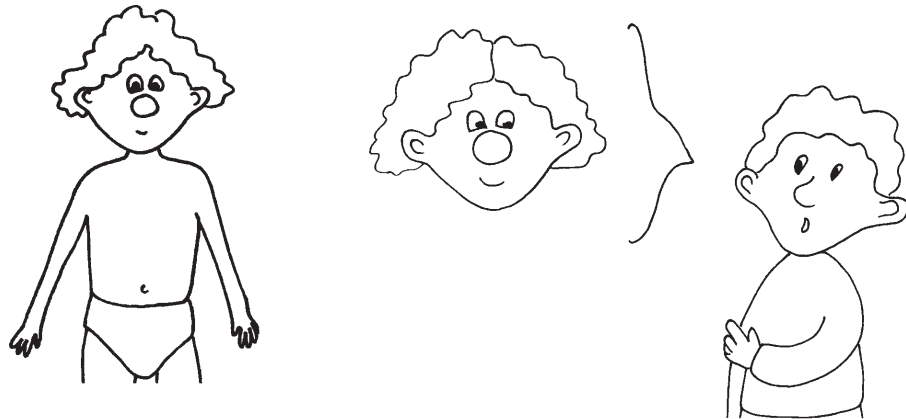
Następnie odtwarza dwukrotnie nagranie piosenki w języku francuskim, pokazując jednocześnie na ilustracji odpowiedni fragment utworu.

Wspólnie z dziećmi wymyśla gesty do poszczególnych fraz piosenki. Każde dziecko ma możliwość wymyślić i zaproponować nawet kilka gestów. Następnie wspólnie wybierane są ze wszystkich propozycji te, które wszystkim najbardziej się podobają.

Wszyscy razem słuchając nagrania, pokazują gesty wymyślone do naszej piosenki.

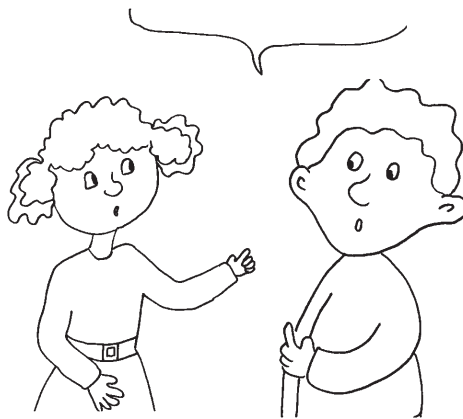
Załącznik 1. Ilustracje do piosenki *Le clown*

Mon
Ma
Mes

Ton
Ta
Tes

Son
Sa
Ses

Część II, utrwalająca materiał:

Rozdajemy dzieciom karteczki z konturami ubrań występujących w piosence lub puste karteczki, na których dzieci samodzielnie narysują w/w odzież. Nauczyciel podaje nazwę jakiejś części garderoby np. *la chemise / le pantalon*, którą również sam rysuje, a dzieci mają za zadanie taką samą rzecz pokolorować lub narysować.

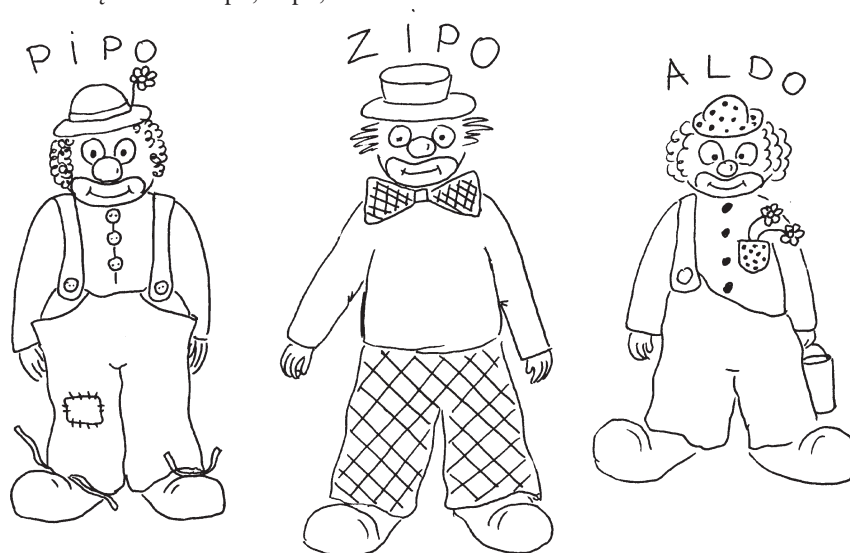
Teraz wszystkie ubrania idą do prania! Po kolei każdy wrzuca do kartonowej pralki swój rysunek mówiąc, np.: *C'est ma chemise / mon pantalon, Ce sont mes chaussures etc.* Teraz pozostaje dobrze pralką zakręcić, wyciągnąć pranie i je rozwiesić. Ale najpierw trzeba znaleźć właściciela danego ciuszka.

Każde dziecko losuje z pralki jeden rysunek, szuka jego właściciela i oddaje mu go, mówiąc, np.: *C'est ta chemise / ton pantalon, Ce sont tes chaussures etc.* Odnaleziony właściciel wiesza na sznurku swoje odzyskane ubranie.

Polowanie na głoski. Dzieci siedzą w kółeczku. Nauczyciel prosi, aby dzieci podniosły rękę, gdy usłyszą słowo, które zawiera dany dźwięk. Wśród podawanych wyrazów mogą się znajdować również takie, których dzieci nie znają. Mogą to być przykładowo wyrazy zawierające głoski „sz”, a następnych zajęciach głoski „ż”.

Dzieci dobierają się w pary lub trójki. Każda grupa otrzymuje biało-czarny rysunek 3 clownów: Pipo, Zipo i Aldo (Zał. 2. Pipo, Zipo, Aldo). Nauczyciel nie pokazując dzieciom przygotowanych wcześniej kolorowych portretów clownów, wymienia kolory ich ubrań i dzieci tak mają je pokolorować. Na koniec sprawdzamy, czy każda grupa dobrze wykonała zadanie.

Załącznik 2. Pipo, Zipo, Aldo

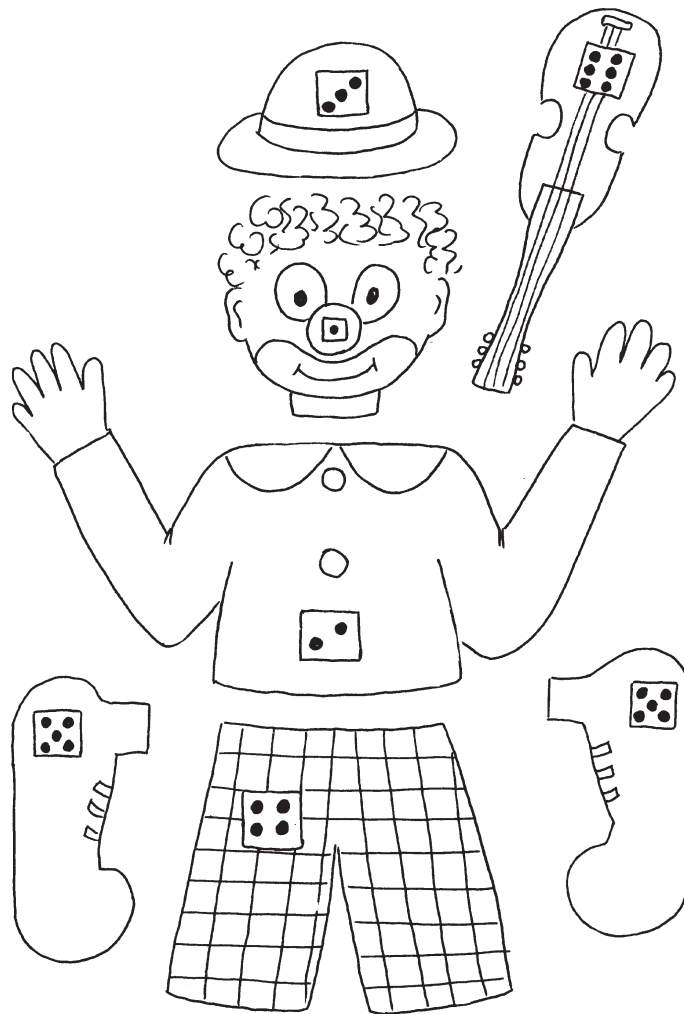

Część III, podsumowująca:

Rozkładamy na dywanie karty z liczbami od 1 do 6, a z woreczka wyciągamy kolejno rysunki sześciu poznanych w piosence elementów związanych z clownem. Po nazwaniu ich kładziemy je pod liczbami.

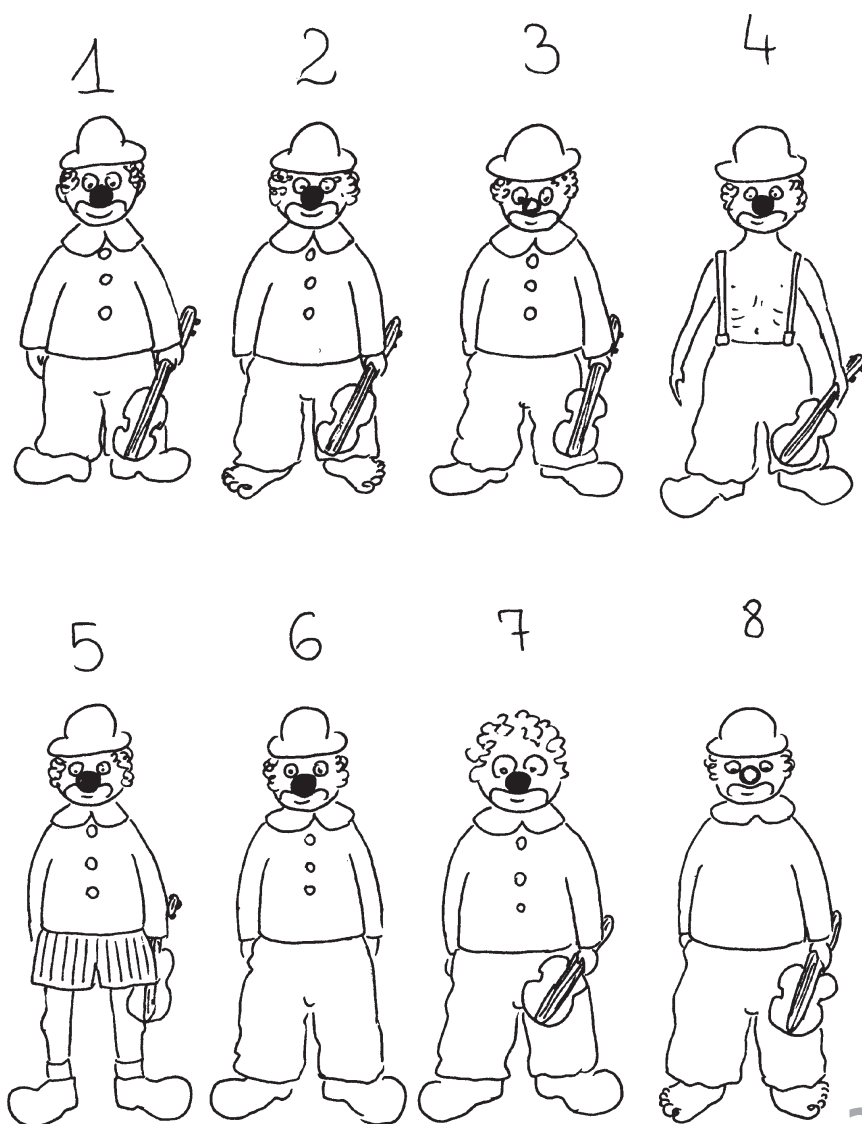
Rozdajemy dzieciom rysunki z clownem i kostką (Zał. 3. Clown z kostką) oraz np. ziarna grochu. Każde dziecko kolejno rzuca kostką. Jaka liczba oczek wypadnie, taką rzecz jej przypisaną trzeba nazwać. Następnie uczeń kładzie ziarnko grochu (lub inny drobny przedmiot) na odpowiednim fragmencie swojego rysunku (czyli z takim samym numerem). Wygrywa ten, kto pierwszy ułoży ziarnka na wszystkich elementach rysunku.

Załącznik 3. Clown z kostką

Kładziemy przed dziećmi rysunki 8 clownów (Zał. 4. Czego brakuje clownowi?), którym czegoś brakuje: jednemu koszuli, drugiemu spodni, a jeszcze innemu butów. Nauczyciel opisuje jakiegoś clowna, a zadaniem dzieci jest go wskazać. Zadanie można przeprowadzić indywidualnie lub w parach na zasadzie konkursu. Wówczas za każdą pozytywną odpowiedź dziecko (lub drużyna) otrzymuje punkt.

Załącznik 4. Czego brakuje clownowi?

Nauczanie dzieci języków obcych Teaching Foreign Language to Children

Nauczyciel rozdaje dzieciom karty memo do piosenki *Le clown* (Załącznik 5. Memo). Następnie opowiada treść piosenki, a zadaniem dzieci jest ułożenie rysunków w odpowiedniej kolejności. Gdy wszystkie rysunki są już ułożone, nagle zrywa się wielki wiatr i znów rysunki są wymieszane!

Dzieci ponownie wybierają rysunki, ale inne niż poprzednio i słuchając tym razem nagrania z płyty, układają z rysunków treść piosenki.

Jeżeli zostanie nam trochę czasu, możemy zagrać w memo.

Na pożegnanie, słuchając nagrania, wszyscy śpiewamy piosenkę i pokazujemy ustalone do niej gesty.

Załącznik 5. Memo

